

Svätý a veľký piatok

Veľká večiereň s uložením plačšenice

/Kňaz v epitrachile pôstnej farby pred cárskymi dverami:/

K: Požehnaný Boh náš v každom čase, teraz i vždycky i na veky vekov.

Ľ: Amen.

Čtec: Sláva tebe, Bože náš, sláva tebe. ...

/Kráľu nebeský ... Zvyčajný začiatok/

/Kňaz sa modlí predpísané modlitby pred cárskymi dverami/

Ľ: Dobroreč, duša moja, Pánovi; * Pane, Bože môj, ty si nesmierne veľký. – **Odel si sa do slávy a veleby, * do svetla si sa zahalil ako do rúcha.** – Nebesia rozpínaš ako stan, * nad vodami si buduješ komnaty. – **Po oblakoch vystupuješ ako po schodoch, * na krídlach vánku sa prechádzaš.** – Vetry sú tvojimi poslami, * ohnivé plamene tvojimi služobníkmi. – **Zem si postavil na jej základoch, * nevychýli sa nikdy, nikdy.** – Oceán ju prikryl s'á odev, * nad vrchmi vody zastali. – **Pred tvojou hrozbou odtiekli, * zhrozili sa pred tvojím hlasom hromovým.** – Vybehli na vrchy, stiekli do údolia, * na miesto, ktoré si im vyhradil. – **Položil si hranicu a neprekročia ju * ani viac nepokryjú zem.** – Prameňom dávaš stekať do potokov, * čo tečú pomedzi vrchy – **a napájajú všetku poľnú zver * aj divým oslom hasia smäd.** – Popri nich hniezdi nebeské vtáctvo, * spomedzi konárov zaznieva ich pieseň. – **Zo svojich komnát zvlažuješ vrchy, * plodmi svojich diel sýtiš zem.** – Tráve dávaš rásť pre ťažný dobytok * a byli, aby slúžila človeku. – **Zo zeme vyvádzaš chlieb i víno, * čo obveseľuje srdce človeka;** – olejom rozjasňuješ jeho tvár * a chlieb dáva silu srdcu človeka. – **Sýtia sa stromy Pánove * aj cédre Libanonu, čo on zasadil.** – Na nich si vrabce hniezda stavajú * a na ich vrcholcoch bývajú bociany. – **Vysoké štíty patria kamzíkom, * v**

skalách sa skrývajú svište. – Na určovanie času si Mesiac utvoril; * Slnko vie, kedy má zapadať. – **Prestieraš tmú a nastáva noc, * a povylieza všetka lesná zver.** – Levíčatá ručia za korisťou * a pokrm žiadajú od Boha. – **Len čo vyjde slnko, utiahnu sa * a ukladajú sa v svojich dúpätách.** – Vtedy sa človek ponáhl'a za svojím dielom, * za svojou prácou až do večera. – **Aké mnohoraké sú tvoje diela, Pane! * Všetko si múdro urobil.** - Zem je plná tvojho stvorenstva. * Tu more veľké, dlhé a široké, - **v ňom sa hemžia plazy bez počtu, * živočíchy drobné i obrovské.** – Po ňom sa plavia lode * i Leviatan, ktorého si stvoril, aby sa v ňom ihral. – **Všetko to čaká na teba, * že im dáš pokrm v pravý čas.** – Ty im ho dávaš a ony ho zbierajú; * otváraš svoju ruku, sýtia sa dobrotami. – **Len čo odvrátiš svoju tvár, už sa trasú; * odnímaš im dych a hneď hynú, a vracajú sa do prachu.** – Keď zošleš svojho ducha, sú stvorené, * a obnovuješ tvárnosť zeme. – **Pánova chvála nech trvá naveky; * zo svojich diel nech sa teší Pán.** – Pozrie sa na zem a rozochvieva ju, * dotkne sa vrchov a ony chrlia dym. – **Po celý život chcem spievať Pánovi * a svojmu Bohu hrať, kým len budem žiť.**– Kiež sa mu moja pieseň zapáči; * a ja sa budem tešiť v Pánovi. – **Nech zo zeme zmiznú hriešnici a zločincov nech už niet. * Dobroreč, duša moja, Pánovi.** – Slnko vie, kedy má zapadať, * prestieraš tmú a nastáva noc. – **Aké mnohoraké sú tvoje diela, Pane! * Všetko si múdro urobil.**

Sláva: **I** teraz:

Aleluja, aleluja, aleluja, sláva tebe, Bože. (3x)

/Veľká ekténia/

K: Modlime sa v pokoji k Pánovi.

Lud: Pane, zmiluj sa. /po každej prosbe/

K: Za pokoj zhora a za spásu našich duší modlime sa k Pánovi.

K: Za mier na celom svete, za blaho svätých Božích cirkví a za zjednotenie všetkých modlime sa k Pánovi.

K: Za tento svätý chrám a za tých, čo doň vstupujú s vierou, nábožnosťou a s Božou bázňou, modlime sa k Pánovi.

K: Za veľkňaza všeobecnej Cirkvi, nášho Svätého Otca (*povie meno*), rímskeho pápeža, modlime sa k Pánovi.

K: Za nášho najosvietenejšieho otca arcibiskupa metropolitu (*povie meno*), za nášho bohumilého otca biskupa (*povie meno*), za ctihodných kňazov a diakonov v Kristovi, za všetko duchovenstvo a ľud modlime sa k Pánovi.

K: Za tých, čo spravujú a ochraňujú našu krajinu, modlime sa k Pánovi.

K: Za toto mesto (*alebo* Za túto obec *alebo* Za tento svätý dom), za všetky mestá, obce, krajiny a za tých, ktorí v nich podľa viery žijú, modlime sa k Pánovi.

K: Za priaznivé počasie, hojnosť plodov zeme a za pokojné časy modlime sa k Pánovi.

K: Za cestujúcich, chorých, trpiacich, zajatých a za ich záchranu modlime sa k Pánovi.

K: Za oslobodenie od všetkého nášho zármutku, hnevu a núdze modlime sa k Pánovi.

K: Zastaň sa a spas nás, zmiluj sa a zachráň nás, Bože, svojou milosťou.

K: Presvätú, prečistú, preblahoslavenú a slávnu Vládkyňu našu, Bohorodičku Máriu, vždy Pannu, i všetkých svätých spomínajúc, sami seba, druh druhu i celý náš život Kristu Bohu oddajme.

Ľud: Tebe, Pane.

K: Lebo tebe patrí všetka sláva, česť a poklona, Otcu i Synu, i Svätému Duchu, teraz i vždycky, i na veky vekov.

Ľud: Amen.

/Počas spevu Pane ja volám k tebe, ľud stojí, pokiaľ kňaz okiada/

1. hlas: Pane, ja volám k tebe: * Vyslyš ma, vyslyš ma, Pane. * Pane, ja volám k tebe, * vypočuj môj hlas. * Keď volám k tebe, * vyslyš ma, Pane.

Moja modlitba nech sa vznáša k tebe ako kadidlo, * a pozdvihnutie mojich rúk * ako obeť večerná. * Vyslyš ma, Pane.

Bože, stráž nad mojimi rečami * a dozeraj na moje slová. – **Nedovoľ, aby sa mi srdce naklonilo k zlému, * aby som sa dal na bezbožné skutky so zločincami a zasadal si s nimi na hostinách.** – Nech ma radšej statočný človek uderí a priateľ pokarhá, * ale nech mi

bezbožníci olejom nekropia hlavu na privítanie, – **lebo tým by som sa stal * účastným na ich zločinoch.** – Budú vydaní Božej spravodlivosti * a ľudia uznajú že moje slová boli pravdivé. – **Ich kosti budú pohodené na okraji hrobu * ako kusy dreva a úlomky skál roztrúsené po zemi.** – Ale moje oči sa obracajú k tebe, Pane a Bože môj, * k tebe sa utiekam, ochraňuj môj život. – **Ochráň ma pred osídлом, čo mi nastavili, * pred nástrahami zlých ľudí.** – Nech bezbožní popadajú do vlastných sietí, * zatiaľ čo ja prejdem bezpečne pomimo. **Zo všetkých síl volám k Bohu o pomoc, * hlasite prosím Boha o zľutovanie.** – Predkladám mu svoje ťažkosti, * rozprávam mu o svojich úzkostiach. – **Ja klesám na duchu, * ale ty, Bože, vieš, kade mám ísť.** – Na chodníku, ktorým sa uberám, * nastavili mi osídlo. – **Obzerám sa napravo * a nik sa ku mne nepriznáva,** – nemám výhľad na útek, * nikomu nezáleží na mojom živote. – **Bože, k tebe úpenlivo volám. * Ty si moje útočisko, ty si všetko, čo mám na tomto svete.** – Vypočuj moje volanie o pomoc, * lebo som úplne vyčerpaný. – **Zachráň ma pred mojimi prenasledovateľmi, * lebo sú silnejší odo mňa.** - Vyveď ma zo žalára, * aby som tvoje meno mohol velebiť. - **Spravodliví sa zhromaždia vôkol mňa, * keď mi priazeň prejavíš.** - Z hlbín volám k tebe, Pane; * Pane, vypočuj môj hlas. - **Nakloň svoj sluch * k mojej úpenlivej prosbe.**

Verš 6: 1. hl.: Ak si budeš, Pane, neprávost' uchovávať v pamäti, * Pane, kto obstojí? * Ale u teba je odpustenie hriechov.

Všetko tvorstvo, Kriste, hrôzou sa chvelo, * keď ťa videlo na kríži. * Slnko sa skrylo, základy zeme sa chveli. * Všetky stvorenia s Tvorcom trpeli. * Sláva tebe, Pane, * ty si za nás dobrovoľne zomrel.

Verš 5: Spolieham sa na teba, Pane. * Moja duša sa spolieha na tvoje slovo. * Moja duša dúfa v Pána.

/opakujeme predchádzajúcu slohu/

Verš 4: 2.hl.: Väčšmi ako strážcovia vyčkávajú dennicu, * nech dúfa Izrael v Pána.

Prečo tak hanebne jednú * zločinní a nespravodliví ľudia? *
Prečo na smrť odsúdili Prameň života? * Aký to úžasný div! *
Stvoriteľ sveta sa vydáva do rúk zločincov. * Najväčší priateľ človeka
je pribitý na kríž. * To z lásky k väzňom predpekla, * aby ich
vyslobodil. * Tí mu v ústrety radostne volajú: * „Veľmi trpezlivý Pane,
sláva tebe.”

Verš 3: *Lebo u Pána je milosrdenstvo a hojné vykúpenie. * On sám vykúpi Izraela zo všetkých jeho neprávostí.*

Keď ťa dnes videla nepoškvrnená Panna, * ako máš ruky pribité *
a telo ranami pokryté, * jej srdce bolo žiaľom preplnené, * a srdce
mečom bolesti ranené. * Jej oči už nevládali plakať, * len pery v žiali
šepotali: * „Ach, Syn Boží, Dieťa moje, ty jasné slnko sveta, * prečo
zapadáš mojim očiam?” * Ó, nevinný Baránok Boží, * aj anjelské
zástupy sa báli * a strachom naplnené volali: * „Nepochopiteľný Pane,
sláva tebe!”

Verš 2: *Chváľte Pána, všetky národy. * Oslavujte ho, všetci ľudia.*

Keď ťa na kríži pribitého * uvidela tvoja nepoškvrnená Matka,
Kriste, * Boha a Stvoriteľa všetkého * žalostne zvolala: * „Synu môj,
kam sa podela krása tvojho výzoru? * Nevládzem pozerať sa na tvoje
nespravodlivé ukrižovanie. * Ponáhľaj sa a povstaň, * aby som aj ja
videla * po troch dňoch tvoje vzkriesenie.

Verš 1: 6.hl.: *Lebo veľké je jeho milosrdenstvo voči nám * a pravda Pánova trvá na veky.*

Dnes Vládca nebies pred Piláta je predvedený, * Tvorca vesmíru
na smrť je odsúdený. * Ako baránka vedú ho na zabitie. * Svoje telo na
kríž pribiť dáva, * kopija mu srdce prebodáva. * Jeho ruky v púšti
mannu rozsievali, * teraz na kríži ho Židia octom napájali. * Ľudia
tupia svojho Stvoriteľa * a po tvári bijú sveta Spasiteľa. * Kriste,

úžasná je tvoja láska k ľuďom. * Ešte i za svojich katov prosíš Otca: * „Odpusť im, lebo nevedia, čo robia.”

Sláva, 6. hlas

Hľa, tak nespravodlivo Veľrada postupuje! * Vládca tvorstva na smrť odsudzuje. * Nemusel sa hanbiť za dobrodenia, ktoré im pripomínal: * „Ľud môj, čím som sa proti tebe previnil? * Koľké zázraky som v Júdsku urobil! * Jediným slovom som kriesil vašich mŕtvych. * Každú bolesť som odstránil, * každú nemoc uzdravil. * Čím sa mi za to odplácate? * Prečo na moje dobrodenia zabúdate? * Za uzdravenia ste ma ranami zasypali. * Za dar života na smrť ste ma vydali. * Ako zlodeja ste na kríž pribili svojho Spasiteľa. * Ako zradcu ste odsúdili svojho Zákonodarcu. * Na smrť ste vydali Kráľa vesmíru.” * Nekonečne trpezlivý Pane, sláva tebe.

I teraz, 6. hlas

Dnes sa odohráva úžasné a preslávne tajomstvo. * Nedotknuteľný zajat' sa dáva * a na tie ruky putá dostáva, * čo Adamovi strhali okovy. * Nespravodlivo vyšetrujú Pána, * ktorý preniká do hlbín srdca. * On svojou mocou zapečatil pekelné priepasti, * a teraz zakúša temnice strasti. * Ten, ktorého nebeské vojsko sa bojí. * sám pred súdom Pilátovým stojí. * Stvorená ruka bije Stvoriteľa. * Na smrť odsúdili Sudcu živých i zosnulých. * Do hrobu zatvorili Ničiteľa pekla. * Pane, plný milosrdenstva, * ty si pokorne znášal všetky muky * a všetkých si zbavil večnej kliatby.

/Kňaz si oblieka felón a robí malý vchod s kadidlom a evanjeliárom./

K: */potichu sa modlí modlitbu vchodu/* Dobrý Kráľu, ty miluješ ľudí a všetko požehnávaš. Vrúčne ťa prosíme so srdcom skrúšeným a duchom pokorným: požehnaj aj naše vchody a východy, Kriste, pravý Bože náš. Lebo tvoj príchod na zem i odchod na nebesia, i tvoje spolužitie s ľuďmi sú požehnané teraz i vždycky, i na veky vekov. Amen. */Požehnáva vchod:/* Požehnaný vchod tvojich svätých teraz i vždycky, i na veky vekov.

K: Premúdrosť! Stojme úctivo!

Ľud: Svetlo tiché svätej slávy * nesmrteľného, Otca nebeského, * svätého, blaženého, * Ježišu Kriste, * keď sme prišli k západu slnka * a videli žiaru večernú, * ospevujeme Otca i Syna, i Svätého Ducha, Boha. * Je dôstojné preľúbeznými hlasmi oslavovať teba, Synu Boží, * ktorý dávaš život celému svetu, * preto ťa celý vesmír velebí.

Diakon: Vnímajme!

Kňaz: Pokoj všetkým!

Diakon: Premúdrosť, vnímajme!

Prokimen, 4. hlas: Delia si moje šaty * a o môj odev hádžu lós.

Verš: Bože môj, Bože môj, prečo si ma opustil?

K: Premúdrosť! **Čtec:** Čítanie z knihy Exodus. **K:** Vnímajme!

Čtec: Exodus 33,11 – 23

Prokimen, 4. hlas: Pane, odsúd' tých, čo mňa odsudzujú, * napadni tých, čo mňa napádajú. **Verš:** Vezmi zbroj a štít a vstaň mi na pomoc.

K: Premúdrosť! **Čtec:** Čítanie z knihy Jób. **K:** Vnímajme!

Čtec: Jób 42,12 – 17

K: Premúdrosť! **Čtec:** Čítanie z knihy proroka Izaiáša. **K:** Vnímajme!

Čtec: Izaiáš 52,13–15; 53,1–12; 54,1

Prokimen, 6. hlas: Uložil si ma v jame bezodnej, * v temnotách priepasti. **Verš:** Pane, ty Boh mojej spásy, dňom i nocou volám k tebe.

K: Premúdrosť! **Čtec:** Čítanie z Prvého listu svätého apoštola Pavla Korint'anom. **K:** Vnímajme! **Čtec:** 125. zač., (1Kor 1,18 – 2,2)

/Alelujné verše 3x/

Verš 1: Zachráň ma, Bože, lebo voda mi vystúpila až po krk. **Verš 2:** Moja duša čaká urážky a utrpenie. **Verš 3:** Nech sa im oči zatemnia, aby nevideli.

Kňaz: Premúdrost', pozorne počúvajte sväté evanjelium! Pokoj všetkým!

Ľud: I tvojmu duchu.

Kňaz: Čítanie zo svätého evanjelia podľa Matúša.

Ľud: Sláva tvojim strastiam, Pane.

K: Vnímajme. (Mt 27, 1b – 38 + Lk 23, 39 – 43 + Mt 27, 39 – 54 + Jn 19, 31 – 37 + Mt 27, 55 – 61; 110. zač.)

Ľud: Sláva tvojmu veľkému utrpeniu, Pane.

Ľud:Ráč nás, Pane, v tento večer * zachrániť od hriechu. - Velebíme ťa, Pane, Bože otcov našich. * Chválime a oslavujeme tvoje meno na veky. Amen. - Preukáž nám, Pane, svoje milosrdenstvo, * lebo dúfame v teba. - Blahoslavený si, Pane, * nauč nás svoje pravdy. - Blahoslavený si, Vládca, * daj nám porozumieť svojim pravdám. - Blahoslavený si, Svätý, * osviet' nás svojimi pravdami. - Pane, tvoje milosrdenstvo je večné, * nepohrdaj dielom svojich rúk. - Tebe patrí chvála, * tebe patrí pieseň, - tebe, Otcu i Synu, i Svätému Duchu, * patrí sláva teraz i vždycky, i na veky vekov. Amen.

/Prosebná Ekténia/

K: Vykonajme našu večernú modlitbu k Pánovi.

Ľud: Pane, zmiluj sa.

K: Zastaň sa a spas nás, zmiluj sa a zachráň nás, Bože, svojou milosťou.

Ľud: Pane, zmiluj sa.

K: Celý večer prežitý v dokonalosti, svätosti, pokoji a bez hriechu prosme si od Pána.

Ľud: Daruj nám, Pane. */to po každej prosbe/*

K: Anjela pokoja, verného sprievodcu a ochrancu našej duše i tela prosme si od Pána.

Odpustenie a oslobodenie z našich hriechov a previnení prosme si od Pána.

Dobro a úžitok pre naše duše a pokoj pre svet prosme si od Pána.

Aby sme zostávajúce dni nášho života prežili v pokoji a kajúcnosti, prosme si od Pána.

Pokojné kresťanské dovŕšenie nášho života, bez bolesti a zahanbenia, dobrú odpoveď na prísnom Kristovom súde prosme si od Pána.

Presvätú, prečistú, preblahoslavenú a slávnú Vládkyňu našu, Bohorodičku Máriu, vždy Pannu, i všetkých svätých spomínajúc, sami seba, druh druhu i celý náš život Kristu Bohu oddajme.

Ľud: Tebe, Pane.

K: Lebo ty si Boh milostivý a láskavý k ľuďom a my ti vzdávame slávu, Otcu i Synu, i Svätému Duchu, teraz i vždycky, i na veky vekov.

Ľud: Amen.

K: Pokoj všetkým!

Ľud: I tvojmu duchu.

K: Skloňte si hlavy pred Pánom.

Ľud: Pred tebou, Pane. /dlhé/

K: /potichu/ Pane, Bože náš, ty si pre spásu ľudského pokolenia sklonil nebo a zostúpil si na zem, preto láskavo zhliadni na svojich služobníkov i na svoje dedičstvo: lebo pred tebou, prísny ale láskyplným sudcom, sklonili tu v pokore svoje hlavy. Neočakávajú pomoc od ľudí, ale dúfajú v tvoje milosrdenstvo a záchranu. Ochraňuj ich v každom čase, ale najmä v tento večer i v nadchádzajúcu noc, pred všetkými nepriateľmi a pred nástrahami zlého ducha. Zbav ich hriешných myšlienok a žiadostí:

/nahlas zvoláva/

K: Nech je vždy oslavovaná a zvelebovaná vláda kráľovstva, Otca i Syna, i Svätého Ducha, teraz i vždycky, i na veky vekov.

Ľud: Amen.

/kňaz sa počas veršových slôh oblieka do plných tmavých rúch/

Veršové slohy, 2. hlas, podoben Jéhda ot dréva:

Keď ťa Kriste, Prameň života, * Jozef z Arimatie sňal z kríža, * zavinul ťa do plátna s vonnými masťami. * Chcel ťa zasypať vrúcnyimi bozkami, * ako mu velila láska k tebe. * No bázeň mu to prekazila. * Preto ti s vd'ačným srdcom volal: * „Láska moja, sláva tvojmu vstupu do hrobu!”

Verš: Pán kraľuje, * zaodel sa veľebou.

Keď si v hrobe svoje telo zatvoril, Spasiteľ, * desil sa pokorený vládca pekiel. * Brány jeho mesta boli dolámané * a veraje rozbité. * Hroby sa otvorili a zosnulí vystúpili. * Vtedy zaplesalo vd'ačné srdce

Adamovo * a radostne ti volal v ústrety: * „Sláva tvojmu príchodu, láskyplný Pane.”

Verš: Tak upevnil zemekruh, * že sa nezachveje.

Kriste, keď videli nebeské sily, * ako na teba udavači žalujú, že si rozvratník, * žasli nad tvojou nesmiernou trpezlivosťou, * i nad tým, že tie isté ruky, ktoré kameň zapečatili, * aj tvoje rebrá kopijou prerazili. * Ale z našej spásy sa radovali * a s vd'ačnosťou ti volali: * „Predobry Spasiteľ, sláva tvojmu vstupu do hrobu!”

Sláva: I teraz: (5. hlas)

Teba, ktorý sa odievaš svetlom ako rúchom, * z kríža sňali Jozef s Nikodémom. * Zaplakali, keď ťa videli mŕtveho, * nahého a nepochovaného. * Ó, najsladší Ježiš, * slnko ťa na kríži visieť videlo, * preto svoju tvár mrakom zastrelo. * Aj zem sa hrôzou triasla. * Chrámová opona sa roztrhla. * Teraz na teba hľadia naše oči. * Dobrovoľne si za nás zomrel, * Bože náš, ako ťa pochovať máme? * Do akého plátna ťa obviníme? * Ako sa len hriešnymi rukami tvojho tela dotkneme? * Dobrodinec náš, aký pohrebný spev ti zaspievame? * Velebíme tvoje prehorké umučenie, * pohreb i slávne vzkriesenie. * Sláva tebe, Pane.

/Ľud spieva Teraz prepustíš, kňaz uloží plaščenicu na prestol a okiadza ju./

Teraz prepustíš, Pane, svojho služobníka podľa svojho slova v pokoji, lebo moje oči uvideli tvoju spásu, ktorú si pripravil pred tvárou všetkých národov. Svetlo na osvietenie pohanov a slávu Izraela, tvojho ľudu.

Trojsväté po Otče náš ...

Kňaz: Lebo tvoje je kráľovstvo a moc i sláva, Otca i Syna i Svätého Ducha, teraz i vždycky i na veky vekov. Amen.

/Kňaz berie plaščenicu na svoj chrbát, a s ľudom obchádzajú chrám 1x v smere hodinových ručičiek. Počas toho sa spieva tropár „Ctihodný Jozef“ Po obchode kňaz kladie plaščenicu do hrobu a okiada ju. Ľud spieva „Sláva ...“/

Tropár, 2. hlas: Ctihodný Jozef sňal z Kríža tvoje prečisté Telo. * Ovinul ho čistým plátnom, * natrel voňavými masťami * a uložil do nového hrobu.

(CSL) Blahoobráznyj Jósif, * s dréva sném prečistoje Tílo Tvojé, * plaščaniceju čistoju obvív * i voňami, v hróbi nóvi pokryv položí.

Sláva i teraz, 2. hlas:

Anjel pri hrobe povedal svätým ženám, * ktoré prišli s voňavkami: * „Vonné masti patria zosnulým, * ale Kristus je nesmrteľný.”

K: Pane Ježišu Kriste Bože náš, dobrorečíme ti a velebíme ťa ako svojho Spasiteľa, Vykupiteľa a najväčšieho Dobrodincu. Doprial si nám prežiť svätú pôstnu dobu a dospieť až k posvätnému dňu vzkriesenia tvojho priateľa Lazára i slávnemu vstupu do Jeruzalema. Spolu s izraelskými dietkami, ktoré v rukách držali olivové ratolesti, za jasavého „Hosana na výsostiach!” sme ťa sprevádzali do chrámu. Boli sme svedkami aj tvojho spasiteľného presväteho utrpenia. Klaňali sme sa ti pribitému na kríži. Do hrobu sme vložili tvoje Božské Telo. A teraz stojíme na prahu tvojho slávneho vzkriesenia. Padáme na kolena pred твоjím svätým hrobom a vrúcne ťa prosíme za tvojich služobníkov, ktorí prišli do tohto chrámu, aby ťa uctili. Prijmi ich pokorné vyznanie hriechov a úprimné pokánie, ako si prijal mýtnikove vzdychy. Pre tvoje slávne vzkriesenie odpusť im všetky hriechy a očisť ich, ako si očistil kajúcu hriešnicu. Prijmi ich na milosť, ako si prijal Petra, ktorý ťa zaprel a potom horko plakal. Naplň ich srdcia pokornou

bázňou a daj, aby ťa celým srdcom vrúcne milovali a plnili tvoju vôľu. Udeľ im milosť, aby vždy dôstojne prijímali tvoje sväté Telo a Krv a stali sa dedičmi tvojho nebeského kráľovstva spolu so všetkými svätými, lebo si náš Spasiteľ a miluješ nás. Preto ti vzdávame slávu, vďaku, česť a poklonu spolu s Otcom i presväтым a životodárnym Duchom, teraz i vždycky i na veky vekov. Amen.

Diakon: Premúdrost'!

Ľud: Požehnaj nás.

Kňaz: Požehnaný je Kristus, náš Boh, v každom čase, teraz i vždycky, i na veky vekov.

Ľud: Amen. Upevni, Bože, pravú vieru na veky vekov.

Kňaz: Presvätá Bohorodička, zachráň nás.

Ľud: Čestnejšia si ako cherubíni a neporovnateľne slávnejšia ako serafíni, bez porušenia si porodila Boha Slovo, opravdivá Bohorodička, vebíme ťa.

Kňaz: Sláva tebe, Kriste Bože, naša nádej, sláva tebe.

Ľud: Sláva Otcu i Synu, i Svätému Duchu. I teraz, i vždycky, i na veky vekov. Amen. Pane, zmiluj sa. **(3x)** Požehnaj.

Kňaz: Kristus, ktorý pre nás ľudí a na našu spásu prijal strašné muky, životodarný kríž, i dobrovoľné pochovanie tela, náš pravý Boh, na prosby svojej prečistej Matky, svätých slávnych a všechválnych apoštolov, našich prepodobných a bohonosných otcov a všetkých nech sa nad nami zmiluje a spasí nás, lebo je dobrý a miluje nás.

Ľud: Amen.